

Економіка

УДК 336.717.061

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.22254136>

**Трансформація взаємодії підрозділів фінансових розвідок держав-членів
Європейського Союзу**

Прокопенко Наталія Семенівна

доктор економічних наук, професор, проректор з трансформації та
інституційного розвитку, Приватний вищий навчальний заклад
«Європейський університет», м. Київ, Україна,
<https://orcid.org/0000-0001-6753-8831>

Прийнято: 14.12.2025 | Опубліковано: 30.12.2025

***Анотація.** Фінансова інклюзія та миттєвий характер проведення транзакцій підвищують ризики відмивання коштів та фінансування тероризму. Водночас, оперативна співпраця між підрозділами фінансових розвідок суттєво обмежена локальним законодавством про обмін інформації з обмеженим доступом та технічними можливостями спеціально уповноважених органів. Для зменшення ризику невчасного реагування на загрози економічної злочинності було затверджено новий законодавчий пакет Європейського Союзу в сфері фінансового моніторингу, важливою частиною якого є створення нової системи взаємодії між спеціально уповноваженими органами. **Метою** статті є ідентифікація елементів оновленої моделі співпраці підрозділів фінансових розвідок держав-членів Європейського Союзу та виокремлення чинників, які вплинуть на інтеграцію спеціально уповноваженого органу України до європейської системи фінансового*

моніторингу. **Методи.** Методи аналізу та синтезу були використані при ідентифікації та подальшому структуруванні законодавчих вимог щодо співпраці підрозділів фінансових розвідок. Оцінку механізмів взаємодії європейських спеціально уповноважених органів з режимом комунікації в межах Групи Егмонт було здійснено за допомогою методу порівняння. Метод узагальнення був застосований для формулювання загальних висновків. **Результати.** Ідентифіковано головні новації, які містяться в новому законодавчому пакеті Європейського Союзу в сфері фінансового моніторингу, та стосуються механізму співпраці підрозділів фінансової розвідки. Сформульовано перелік відмінностей між режимом комунікації в межах Групи Егмонт та вимогами європейського законодавства. Виявлено, що взаємодія між учасниками Групи Егмонт здійснюється на принципах вільного обміну даними та взаємності. Водночас нові європейські вимоги передбачають обов'язковість співпраці, уніфікацію процесу інформаційного обміну та координацію взаємодії під егідою новоствореного наднаціонального органу. Наголошено на наявності законодавчих та технічних питань, пов'язаних з обміном даними для спільного аналізу транскордонних підозрілих операцій, вирішення яких дозволить здійснити інтеграцію спеціально уповноваженого органу України до європейської системи фінансового моніторингу.

Ключові слова: підрозділ фінансової розвідки, спеціально уповноважений орган, фінансовий моніторинг, підозрілі фінансові операції, інформаційний обмін, Група Егмонт, Європейський Союз.

Transformation of cooperation between financial intelligence units of the European Union member states

Nataliia Prokopenko,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Vice-Rector for Transformation and Institutional Development, Private Higher Education Establishment «European University», Kyiv, Ukraine,

<https://orcid.org/0000-0001-6753-8831>

Abstract: *Financial inclusion and the instantaneous nature of transactions increase the risks of money laundering and terrorist financing. At the same time, operational cooperation between financial intelligence units is significantly limited by local legislation on the exchange of information with limited access and the technical capabilities of specially authorized bodies. To reduce the risk of untimely response to the threats of economic crime, a new legislative package of the European Union in the field of financial monitoring was approved, an important part of which is the creation of a new system of interaction between specially authorized bodies. The purpose of the article is to identify the elements of the updated model of cooperation between financial intelligence units of the European Union member states and to identify factors that will affect the integration of the specially authorized body of Ukraine into the European financial monitoring system. Methods. Methods of analysis and synthesis were used to identify and further structure the legislative requirements for cooperation between financial intelligence units. The assessment of the mechanisms of interaction of European specially authorized bodies with the communication regime within the Egmont Group was carried out using the comparison method. The generalization method was applied to formulate general conclusions. Results. The main innovations contained in the new legislative package of the European Union in the field of financial monitoring*

are identified and relate to the mechanism of cooperation between financial intelligence units. A list of differences between the communication regime within the Egmont Group and the requirements of European legislation is formulated. It is revealed that the interaction between the participants of the Egmont Group is carried out on the principles of free exchange of data and reciprocity. At the same time, the new European requirements provide for the mandatory cooperation, unification of the information exchange process and coordination of interaction under the auspices of the newly created supranational body. It is emphasized that there are legislative and technical issues related to the exchange of data for the joint analysis of cross-border suspicious transactions, the solution of which will allow the integration of the specially authorized body of Ukraine into the European financial monitoring system.

Keywords: *financial intelligence unit, specially authorized body, financial monitoring, suspicious financial transactions, information exchange, Egmont Group, European Union.*

Постановка проблеми. Ефективність комунікації між підрозділами фінансових розвідок різних країн здійснює безпосередній вплив на якість національного режиму боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. До головних елементів системи взаємовідносин між спеціально уповноваженими органами можна віднести оперативність формування запитів та отримання відповідей, здійснення спільних аналітичних розслідувань декількома підрозділами фінансових розвідок, поєднання швидкості обробки отриманої інформації з необхідністю виконання вимог щодо захисту персональних даних, цифровізацію та уніфікацію обробки інформації, передачу узагальнених матеріалів до правоохоронних органів. Враховуючи наявність системних проблем, які виникали в межах кожного з елементів взаємодії, в Європейському Союзі в 2024 році було затверджено новий

законодавчий пакет в сфері фінансового моніторингу, який мав на меті замінити фрагментарну систему національних правил єдиною системою фінансового моніторингу для всього Європейського Союзу під егідою нового наднаціонального органу. Оскільки абсолютна більшість новацій режиму боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму в Європейському Союзі набере чинності 10 липня 2027 року, оперативне та всебічне дослідження таких змін дозволить європейським звітним установам вчасно адаптуватися до нових вимог, а українським суб'єктам державного фінансового моніторингу розробити комплекс заходів для швидкої інтеграції в європейський фінансовий простір.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення сучасних наукових праць щодо діяльності підрозділів фінансових розвідок та європейської системи фінансового моніторингу свідчить про наявність трьох головних наукових напрямків. Перший напрямок стосується аналізу ефективності окремих національних спеціально уповноважених органів або порівняння функціонування підрозділів фінансової розвідки в декількох юрисдикціях. У праці D. Pandey [1], було проаналізовано зовнішні та внутрішні процеси діяльності спеціально уповноважених органів Канади, Австралії, Індії та Нідерландів. Дослідження K. J. McNaughton [2] було присвячене аналізу підрозділів фінансової розвідки в десяти національних юрисдикціях. N. Sultan та N. Mohamed [3] дослідили ефективність функціонування спеціально уповноваженого органу в Пакистані. Обробка повідомлень про підозрілі операції фінансовою розвідкою Італії була предметом дослідження M. Nazzari та A. Aziani [4]. У праці S. D. Jayasekara [5] було досліджено вплив адміністративної моделі підрозділу фінансової розвідки на загальну ефективність національної системи боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

В якості другого напрямку дослідження можна виокремити праці, пов'язані зі взаємодією підрозділів фінансових розвідок в межах Групи Егмонт. Р. Lagerwaard та М. de Goede [6], спираючись на напівструктуровані інтерв'ю та спостереження, проаналізували довіру учасників при обміні інформацією через захищену електронну платформу Групи Егмонт. В дослідженні М. Наq [7] були виявлені ключові проблеми підрозділів фінансової розвідки при імпорті даних з юрисдикцій, які володіють вищим рівнем захисту даних. U. Anichebe [8] розглянув механізми, за допомогою яких міжнародні організації в сфері фінансового моніторингу здатні сприяти виявленню відмивання коштів у секторах з інноваційними продуктами. Праця В. Shamloo та А. Khalili [9] була зосереджена на застосуванні ризик-орієнтованого підходу підрозділами фінансової розвідки при міжнародній співпраці в межах Групи Егмонт.

Третій напрямок досліджень стосувався аналізу впливу оновленого в 2024 році європейського законодавства щодо боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму на функціонування окремих секторів економіки. У праці D. Kemmerer [10] було розглянуто структурні та операційні проблеми, які виникають у фінансових установах Європейського Союзу при розробці внутрішніх систем дотримання санкцій. Дослідженню змін щодо міжнародного санкційного режиму також було присвячено працю S. Tosza [11]. У науковій статті Т. Matras [12] було проаналізовано функціонування реєстрів бенефіціарних власників компаній Європейського Союзу та оцінка реформи, розпочатої в цій сфері Європейською Комісією. У праці А. Minto [13] були досліджені останні розробки європейської нормативно-правової бази щодо фінансового моніторингу, викликані інноваціями та технологіями. М. Roussos [14] ідентифікував ризики відмивання коштів в екосистемі криптоактивів, враховуючи закріплення в нових європейських законодавчих актах за постачальниками послуг криптоактивів статусу зобов'язаних установ.

D. Trela [15] проаналізував вимоги оновленого законодавства Європейського Союзу в сфері фінансового моніторингу для виявлення правових та регуляторних проблем, пов'язаних з впровадженням штучного інтелекту в системах боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми.

Віддаючи належне внеску вищезазначених дослідників, варто констатувати, що оновлена рамка європейської архітектури фінансового моніторингу, важливою частиною якої є співпраця підрозділів фінансових розвідок, потребує нових наукових пошуків. Поглибленого аналізу, зокрема, вимагають питання застосування єдиних правил належної перевірки клієнтів, отримання учасниками ринку криптоактивів та інших секторів з підвищеним ризиком статусу зобов'язаних суб'єктів, запровадження загальноєвропейського монетарного ліміту на здійснення готівкових платежів. Недостатньо дослідженими залишаються механізми обміну даними між підрозділами фінансових розвідок європейських країн та інструменти співпраці між спеціально уповноваженими органами країн-членів Європейського Союзу та аналогічними державними органами з інших країн. Крім того, існують прогалини в дослідженнях взаємних оцінок національних регуляторних органів та підрозділів фінансових розвідок. Іншою важливою темою, яка потребує більш детального наукового аналізу, є застосування заходів впливу новим наднаціональним органом Європейського Союзу в сфері фінансового моніторингу. В межах даного дослідження було розглянуто оновлений європейський механізм координації підрозділів фінансових розвідок.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є виявлення головних елементів нової архітектури співробітництва спеціально уповноважених органів країн-членів Європейського Союзу та ідентифікація чинників, які здатні прискорити інтеграцію Державної служби фінансового

моніторингу України до загальноєвропейської системи боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

Для досягнення мети було сформульовано наступні завдання:

- 1) визначити головні нововведення у взаємодії між підрозділами фінансової розвідки країн-членів Європейського Союзу;
- 2) порівняти механізми взаємодії європейських спеціально уповноважених органів з режимом комунікації в межах Групи Егмонт;
- 3) окреслити законодавчі та організаційні зміни, виконання яких наблизить інтеграцію спеціально уповноваженого органу України до оновленої системи фінансового моніторингу Європейського Союзу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасні принципи взаємодії між підрозділами фінансової розвідки держав-членів Європейського Союзу ґрунтуються, в першу чергу, на Директиві (ЄС) 2015/849 [16], вимоги якої кожною з європейських країн було індивідуально транспоновано до національного законодавства. В Директиві вказано зобов'язання щодо максимально широкої взаємодії між спеціально уповноваженими органами, незалежно від їх організаційного статусу. Крім того, було закріплено право на передачу між підрозділами фінансової розвідки будь-якої інформації чи результатів аналізу без отримання попереднього запиту, якщо надіслані дані вважаються корисними для подальшого розслідування. Головним каналом комунікації між європейськими спеціально уповноваженими органами було визначено захищену електронну платформу FIU.net. Поточна європейська система фінансового моніторингу залишається децентралізованою, оскільки, відповідно до Директиви, в межах ЄС не передбачено функціонування єдиного наднаціонального координатора з правом забезпечення контролю над імплементацією уніфікованих стандартів. Головним наслідком Директиви (ЄС) 2015/849 стало закріплення юридичного обов'язку співпраці підрозділів фінансової розвідки у межах права Європейського Союзу.

Подальшим еволюційним кроком загальноєвропейської системи фінансового моніторингу стало створення єдиної збірки правил щодо боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, яка є прямо застосованою у всіх країнах-членах ЄС. Новий законодавчий пакет в сфері фінансового моніторингу в складі Регламенту (ЄС) 2024/1624 [17], Директиви (ЄС) 2024/1640 [18] та Регламенту (ЄС) 2024/1620 [19] було затверджено Європейським Парламентом та Європейською Радою 31 травня 2024 року. Регламентом (ЄС) 2024/1620 було створено Європейський орган з боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму (Authority for Anti-Money Laundering and Countering the Financing of Terrorism – AMLA). Метою новоствореного наднаціонального органу ЄС, який юридично існує з 26 червня 2024 року, є трансформація нагляду за боротьбою з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму в ЄС та посилення співпраці між підрозділами фінансової розвідки [19].

AMLA уповноважена здійснювати безпосередній нагляд за окремими суб'єктами фінансового сектору, що працюють на транскордонній основі та становлять високий ризик відмивання коштів та фінансування тероризму. За іншими суб'єктами у фінансовому та нефінансовому секторах економіки AMLA отримала право впроваджувати опосередкований нагляд через аналіз якості функціонування національних регуляторів та спеціально уповноважених органів. Європейський орган з боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму має можливість доповнювати правила ЄС щодо фінансового моніторингу шляхом розробки власних технічних стандартів та інструкцій. Забезпечення повноцінної функціональності AMLA, включно з прямим наглядом за зобов'язаними суб'єктами, очікується в 2028 році.

Механізм підтримки та координації підрозділів фінансової розвідки під егідою новоствореного AMLA міститься в секції 6 Регламенту (ЄС) 2024/1620 [19]. Зокрема, визначено обов'язок Європейського органу з боротьби з

відмиванням коштів та фінансуванням тероризму та підрозділів фінансової розвідки країн-членів ЄС щодо співпраці та надання взаємної підтримки для досягнення цілей Регламенту. У випадку виявлення AMLA індикаторів ризику відмивання коштів або фінансування тероризму при здійсненні прямого нагляду, наднаціональний орган ЄС повинен оперативного надавати інформацію про такі підозри відповідним підрозділам фінансової розвідки. Водночас посадові особи AMLA можуть використовувати загальну аналітичну інформацію, отриману від спеціально уповноважених органів, для покращення наглядових оцінок ризиків. Підрозділи фінансової розвідки країн-членів ЄС отримують право проведення спільних аналітичних заходів щодо підозрілих трансакцій. Ініціювати такий захід може будь-який спеціально уповноважений орган у випадку транскордонного характеру підозрілої фінансової операції. Крім того, AMLA може звернутися до відповідних національних підрозділів фінансової розвідки з офіційним запитом про ініціювання та проведення спільного аналізу. Інформація, яка підлягає обміну в межах спільних аналізів, може використовуватися виключно для цілей протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. AMLA узгоджує участь відповідних підрозділів фінансових розвідок, надає захищену інфраструктуру, безпечні канали зв'язку для обміну чутливими фінансовими даними, а в разі необхідності — методичну чи експертну допомогу [19]. Спільний аналіз транскордонних підозрілих фінансових операцій дозволяє усунути одну з найслабших ланок європейської комплаєнс-архітектури, яка полягає в повільному отриманні відповідей в межах процедури міждержавного запиту на обмін даними між підрозділами фінансових розвідок. Іншим нововведенням, яке підвищує ефективність системи фінансового моніторингу на рівні Європейського Союзу, є право наднаціонального органу ЄС самостійно ініціювати спільний аналіз, що усуває ризик ігнорування транскордонних справ певними

національними підрозділами фінансової розвідки через наявність певних локальних пріоритетів або обмеженість ресурсів.

Надзвичайно важливою є стаття 41 Регламенту (ЄС) 2024/1620, яка регламентує створення підсумкового звіту після завершення спільного аналізу транскордонних підозрілих операцій. У звіті мають фіксуватися виявлені схеми відмивання коштів або фінансування тероризму, імена причетних осіб, а також перелік юрисдикцій, залучених до протиправної діяльності. Підсумкові матеріали повинні надаватися компетентним органам тих держав-членів ЄС, яких безпосередньо стосується розслідування для прийняття процесуальних рішень, арешту активів або відкриття кримінальних проваджень. Якщо результати спільного аналізу виявляють системні прогалини, які стосуються нагляду або регулювання, підсумковий звіт також може надсилатися до AMLA для вжиття заходів на рівні ЄС [19]. Відповідно, створені гарантії, що спільна аналітична робота фінансових розвідок буде використана для практичного правоохоронного чи наглядового реагування.

Іншим нововведенням Регламенту (ЄС) 2024/1620 є створення інституційного механізму постійного представництва національних підрозділів фінансової розвідки держав-членів безпосередньо в структурі Європейського органу з боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Кожна держава-член ЄС зобов'язана відрядити одного або кількох досвідчених співробітників національного спеціально уповноваженого органу для роботи при AMLA. Делегати зберігають підпорядкування національному підрозділу фінансової розвідки та призначаються на три роки з можливістю поновлення ще на один строк за згодою національного органу. Ключовим завданням делегатів є підтримка AMLA у проведенні стратегічних аналізів, оцінок загроз та координації спільних розслідувань [19]. Завдяки інституту національних делегатів забезпечується оперативна комунікація між національною фінансовою розвідкою та центральним апаратом AMLA.

Відповідно до статті 47 Регламенту (ЄС) 2024/1620, за Європейським органом з боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму закріплюється обов'язок управління, хостингу та розвитку єдиної захищеної ІТ-мережі для обміну інформацією між підрозділами фінансової розвідки всього Європейського Союзу. AMLA несе відповідальність за адміністрування, хостинг, обслуговування та подальший розвиток захищеної цифрової системи FIU.net, створеної обміну конфіденційною інформацією між національними фінансовими розвідками. Наднаціональний орган ЄС зобов'язаний забезпечити ізолюваність і захищеність каналів зв'язку від несанкціонованого доступу, щоб передача даних про фінансові транзакції, звіти про підозрілі фінансові операції та поточні розслідування здійснювалася в умовах абсолютної конфіденційності [19].

Група Егмонт є міжнародною організацією, учасниками якої є абсолютна більшість підрозділів фінансових розвідок світу. Метою організації є зміцнення механізмів обміну інформацією між її членами для боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та пов'язаними з ними предикатними злочинами. Головним керівним органом Групи Егмонт є керівники спеціально уповноважених органів, які приймають рішення на основі консенсусу з питань, що стосуються членства, структури, бюджету та ключових принципів. Обмін інформацією між учасниками організації здійснюється через захищену мережу «Egmont Secure Web – ESW» [20].

Статус взаємодії між підрозділами фінансової розвідки, які є учасниками Групи Егмонт, регулюється меморандумами про взаєморозуміння та добровільними зобов'язаннями. Для вирішення операційних питань в організації створений Секретаріат Групи Егмонт (Egmont Group Secretariat – EGS), який не наділений владними повноваженнями щодо координації та примусу. Спільні проекти та розслідування в Групі Егмонт можуть починатися лише за взаємною згодою зацікавлених підрозділів фінансових розвідок.

Поточна взаємодія між учасниками здійснюється дистанційно. Пленарне засідання керівників спеціально уповноважених органів відбувається на щорічній основі. Інформаційна мережа ESW передбачена для ручного або стандартизованого обміну запитами, в якій відсутні алгоритми автоматичного зіставлення даних та інструменти штучного інтелекту [21]. Порівняння архітектури взаємовідносин підрозділів фінансових розвідок в межах секції 6 Регламенту (ЄС) 2024/1620 та глобального партнерства Групи Егмонт демонструє перехід від м'якого міжнародного співробітництва до жорстко інтегрованої наднаціональної моделі. Маючи спільну мету, яка полягає у подоланні транскордонних перешкод у боротьбі з відмиванням коштів і фінансуванням тероризму, дані системи обміну даними застосовують кардинально різний інструментарій. Взаємодія між учасниками Групи Егмонт будується на філософії свободи обміну на основі взаємності та взаємної довіри, що означає можливість відхилення запиту від фінансової розвідки іншої країни, якщо такий запит суперечить національному законодавству або надісланий без достатніх підстав. Разом з тим, обмін інформацією та проведення спільних аналізів транскордонних підозрілих операцій, відповідно до статей 40–42 Регламенту (ЄС) 2024/1620, є обов'язковими процедурами системи європейського фінансового моніторингу.

Українське законодавство в сфері співробітництва між спеціально уповноваженим органом та іноземними фінансовими розвідками відповідає практикам Групи Егмонт, учасницею якої є Україна. Згідно з Положенням про Державну службу фінансового моніторингу України, спеціально уповноважений орган уповноважений здійснювати міжнародне співробітництво з підрозділами фінансових розвідок іноземних держав стосовно обміну досвідом та даними у сфері фінансового моніторингу [22]. В розділі VII Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню

тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» від 6 грудня 2019 року № 361-IX наголошено на здійсненні міжнародного співробітництва у сфері фінансового моніторингу за принципом взаємності. Надання Державною службою фінансового моніторингу України іноземному підрозділу фінансової розвідки інформації з обмеженим доступом може відбуватися лише в порядку, визначеному законодавством України, та за умови забезпечення спеціально уповноваженим органом іноземної держави рівня захисту даних, який є не нижчим від рівня, що застосовується в Україні. Перед надсиланням даних іноземній фінансовій розвідці, Держфінмоніторинг України повинен отримати попередній дозвіл від правоохоронного органу, який надав інформацію спеціально уповноваженому органу України. Міжнародне співробітництво Державної служби фінансового моніторингу України має враховувати результати Національної оцінки ризиків [23].

Відповідно, законодавчо неврегульованими в Україні залишаються питання, пов'язані з запровадженням механізмів спільного аналізу транскордонних підозрілих операцій, доступом співробітників AMLA до результатів спільного аналізу, процедурою відрядження працівників Державної служби фінансового моніторингу України до Європейського органу з боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Окремим інтеграційним завданням є налаштування технічної взаємодії між інформаційною системою Держфінмоніторингу України та мережею FIU.net, забезпечення відповідності передачі даних вимогам кібербезпеки AMLA, сумісність інформаційних форматів при обміні даними.

Висновки. До головних нововведень у співпраці підрозділів фінансової розвідки держав-членів Європейського Союзу, які містяться в останньому законодавчому пакеті ЄС у сфері фінансового моніторингу, можна віднести: створення Європейського органу з боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму; спільний аналіз транскордонних підозрілих

операцій, ініціатором якого може бути AMLA; обов'язок надання підсумкового звіту за результатами спільного аналізу правоохоронним органам; механізм постійного представництва підрозділів фінансової розвідки в AMLA; надання наднаціональному органу ЄС в сфері фінансового моніторингу права адміністрування захищеної цифрової системи FIU.net.

Модель Групи Егмонт залишається глобальним стандартом дипломатичного та безпечного співробітництва між фінансовими розвідками, який засновано на принципі добровільного обміну інформацією. Вимоги, які містяться в секції 6 Регламенту (ЄС) 2024/1620, не скасовують правила Групи Егмонт для відносин країн-членів ЄС із третіми державами. Однак, в межах Європейського Союзу створено більш глибоку, оперативну, технологічну та юридично зобов'язуючу систему операційної синергії підрозділів фінансових розвідок під наглядом AMLA.

Головний виклик для України в процесі інтеграції до вимог секції 6 Регламенту 2024/1620 полягатиме не у зміні базової концепції фінансового моніторингу, яка вже гармонізована з директивами ЄС та ґрунтується на принципах Групи Егмонт, а в переході від реактивного формату обміну даними до проактивної співпраці з підрозділами фінансової розвідки та Європейським органом з боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

Список використаних джерел

1. Pandey D. A comparative analysis of the FIUs and FATF compliance of Canada, Australia, The Netherlands and India. *Journal of Money Laundering Control*. 2024. Vol. 27 (5). P. 886-900. DOI: <https://doi.org/10.1108/JMLC-09-2023-0155>.
2. McNaughton K. J. The variability and clustering of Financial Intelligence Units (FIUs) – A comparative analysis of national models of FIUs in selected

western and eastern (post-Soviet) countries. *Journal of Economic Criminology*. 2023. Vol. 2. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jeconc.2023.100036>.

3. Sultan N., Mohamed N. Financial intelligence unit of Pakistan: an evaluation of its performance and role in combating money laundering and terrorist financing. *Journal of Money Laundering Control*. 2023. Vol. 26 (4). P. 862-876. DOI: <https://doi.org/10.1108/jmlc-04-2022-0060>.

4. Nazzari M., Aziani A. From (Possible) Detection to Action: The Real-World Impact of Suspicious Transaction Reports in Italy. *Crime Law Soc Change*. 2025. Vol. 83 (44). DOI: <https://doi.org/10.1007/s10611-025-10220-x>.

5. Jayasekara S. D. Administrative model of financial intelligence units: an analysis of effectiveness of the AML/CFT regime. *Journal of Money Laundering Control*. 2022. Vol. 25 (3). P. 511–525. DOI: <https://doi.org/10.1108/JMLC-05-2021-0048>.

6. Lagerwaard P., de Goede M. In trust we share: The politics of financial intelligence sharing. *Economy and Society*. 2023. P. 1–25. DOI: <https://doi.org/10.1080/03085147.2023.2175451>.

7. Haq M. Z. How does the General Data Protection Regulation (GDPR) affect financial intelligence exchange with third countries? *Journal of Money Laundering Control*. 2022. DOI: <https://doi.org/10.1108/jmlc-09-2022-0137>.

8. Anichebe U. Combating Money Laundering in an Age of Technology and Innovation. *SSRN Electronic Journal*. 2020. DOI: <https://doi.org/10.2139/ssrn.3627681>.

9. Shamloo B., Khalili A. Risk-Based Approach to Criminal Policy Against Money Laundering. *Criminal Law Research*. 2020. Vol. 11 (1). P. 127-152. DOI: <https://doi.org/10.22124/jol.2020.12409.1649>.

10. Kemmerer D. Beyond AML: Learning the Hard Way About Sanctions Compliance Gaps in EU Financial Institutions. *Eastern European Journal of*

Transnational Relations. 2025. Vol. 9 (3). P. 35–44. DOI: <https://doi.org/10.15290/eejtr.2025.09.03.04>.

11. Tosza S. Enforcement of international sanctions as the third pillar of the anti-money laundering framework. An unannounced effect of the AML reform and the Sanctions Directive. *New Journal of European Criminal Law*. 2024. DOI: <https://doi.org/10.1177/20322844241274166>.

12. Matras T. M. Harmonisation of the beneficial ownership registers in European Union. *Journal of Money Laundering Control*. 2025. Vol. 28 (7). P. 81–94. DOI: <https://doi.org/10.1108/JMLC-07-2025-0119>.

13. Minto A. Certainties and Uncertainties Surrounding Central Bank Digital Currencies (CBDC) vis-à-vis the EU Anti-Money Laundering Regulatory Framework. *European Company and Financial Law Review*. 2024. Vol. 21 (5-6). P. 671-704. DOI: <https://doi.org/10.1515/ecfr-2024-0020>.

14. Roussos M. Anti-money laundering in the crypto-market: Will the MiCA Regulation effectively support the European AML/CFT objectives? *Law and Financial Markets Review*. 2026. P. 1–24. DOI: <https://doi.org/10.1080/17521440.2026.2626875>.

15. Trela D. Artificial intelligence in financial security: Legal challenges in Japan's AML/CFT regime and comparative insights from selected EU countries. *Security and Defence Quarterly*. 2026. Vol. 52 (4). DOI: <https://doi.org/10.35467/sdq/214090>.

16. Directive (EU) 2015/849 of the European Parliament and of the Council. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32015L0849> (дата звернення: 23.10.2025).

17. Regulation (EU) 2024/1624 of the European Parliament and of the Council. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32024R1624&qid=1750850409685> (дата звернення: 23.10.2025).

18. Directive (EU) 2024/1640 of the European Parliament and of the Council.
URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32024L1640&qid=1750850644082> (дата звернення: 23.10.2025).

19. Regulation (EU) 2024/1620 of the European Parliament and of the Council.
URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32024R1620&qid=1750850822036> (дата звернення: 23.10.2025).

20. The Egmont Group. Egmont Group Charter. URL: <https://egmontgroup.org/wp-content/uploads/2022/07/1.-Egmont-Group-Charter-Revised-Nov-2025-English.pdf> (дата звернення: дата звернення: 23.10.2025).

21. The Egmont Group. Principles for Information Exchange Between Financial Intelligence Units. URL: <https://egmontgroup.org/wp-content/uploads/2022/07/EG-Principles-for-Information-Exchange-Revised-July-2025.pdf> (дата звернення: дата звернення: 23.10.2025).

22. Положення про Державну службу фінансового моніторингу України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 29 липня 2015 року № 537. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-2015-%D0%BF#Text> (дата звернення: дата звернення: 23.10.2025).

23. Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» від 6 грудня 2019 року № 361-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/361-20#Text> (дата звернення: дата звернення: 23.10.2025).